

Sagsbehandlingstid i statsforvaltning. Ordrede forhold

En husejer klagede over at en statsforvaltning ikke havde svaret på en ansøgning om fritagelse for at betale omkostninger ved en skelforretning. Ansøgningen var indgivet i september 2006 til det daværende statsamt.

29. maj 2009

Statsforvaltningen overtog sagen den 1. januar 2007 i forbindelse med kommunalreformen. Ansøgeren rykkede flere gange for svar, men først efter at ombudsmanden i december 2007 gik ind i sagen, traf statsforvaltningen afgørelse. Sagen havde fejlagtigt været henlagt på arkiv.

2008-18-1

Forvaltningsret:
115.2
115.3

Miljøret:
3.2

Retspleje:
22.4

Ombudsmanden udtalte at behandlingen af sagen havde været meget kritisk. Sagens overgang fra statsamtet til statsforvaltningen burde have været sket på en sådan måde at sagen var blevet opfanget i erindringssystemet. Desuden burde statsforvaltningen ikke have udtalt sig til ansøgeren om sagens stade uden at undersøge dette nærmere. Herudover blandede statsforvaltningen sagen sammen med en anden sag. Ombudsmanden karakteriserede sagsbehandlingen som både lemfældig og sjusket.

Endvidere burde statsforvaltningen have svaret på ansøgerens rykker, og rykkeren burde have givet anledning til at sagen blev eftersøgt. Endelig kritiserede ombudsmanden at statsforvaltningens udtalelser til ham var mangelfulde.

(J.nr. 2007-4138-100).

A's hustru ansøgte i brev af 6. september 2006 til Statsamtet Vestsjælland om fritagelse for at betale omkostninger ved en skelforretning. Hun skrev bl.a. at ægteparrets stuehus slog revner på grund af den tunge trafik forbi huset, og at det var nødvendigt for en eventuel senere erstatningssag mod Svinninge Kommune at fastslå grænsen mellem kommunevejen og parrets ejendom.

Ansøgningen blev stemplet modtaget i statsamtet den 8. september 2006.

Den er desuden stemplet modtaget i Statsamtet Storstrøm den 12. september 2006.

I forbindelse med kommunalreformen blev statsamterne nedlagt, og deres opgaver gik over til statsforvaltningerne den 1. januar 2007. Samtidig indgik Svinninge Kommune i Holbæk Kommune.

Den 10. januar 2007 skrev A til Statsforvaltningen Sjælland om sagen. Det fremgik af brevet at A havde haft en telefonsamtale med en sagsbehandler som bad ham skrive til statsforvaltningen om situationen på ejendommen. A skrev bl.a. at han søgte om fri proces til udskilning af vejen, og han henviste til den tidligere ansøgning herom. A oplyste at han tidligere havde haft kontakt med statsforvaltningen som havde bekræftet at sagen var modtaget. A skrev også at han håbede at statsforvaltningen kunne finde sagen.

Der er ikke i de akter jeg har modtaget, notater om de nævnte telefonsamtaler.

Statsforvaltningen Sjælland, det kommunale tilsyn, skrev den 9. februar 2007 til A at tilsynet ikke kunne behandle hans klage da klager over kommunale vejmyndigheders afgørelser hørte under Vejdirektoratet. Det blev oplyst at ansøgningen om fri proces fortsat var under behandling, og at det ikke kunne oplyses hvornår en afgørelse ville kunne foreligge. Statsforvaltningen sendte en kopi af brevet til Holbæk Kommune. I den forbindelse bad tilsynet kommunen om "[t]il brug for nævnets behandling af ovennævnte klage" at sende nærmere oplysninger om "[en bestemt person]'s funktionsniveau".

I brev af 8. august 2007 rykkede A statsforvaltningen for svar. Han skrev bl.a. at han flere gange havde henvendt sig telefonisk om sagen, men at han havde haft svært ved at træffe rette vedkommende.

Brevet blev af statsforvaltningen stemplet og journaliseret den 9. august 2007.

Da A stadig ikke havde fået svar på ansøgningen, klagede han til mig i de-

cember 2007. Jeg bad statsforvaltningen om en udtalelse og om lån af akterne i sagen.

I et notat af 29. januar 2008 skrev statsforvaltningen bl.a. at den telefonisk kraftigt havde undskyldt sagsbehandlingstiden over for A og forklaret at der på grund af strukturomlægningen var sket nogle fejl som statsforvaltningen stærkt beklagede. A havde under samtalen bl.a. oplyst at huset var revnet 8 steder på grund af den tunge trafik. Endvidere havde A oplyst at han var førtidspensionist, og at hans hustru var på efterløn. Statsforvaltningen lovede et hurtigt svar og beklagede endnu en gang.

Samme dag skrev statsforvaltningen til A's hustru at ansøgningen var imødekommet. Statsforvaltningen beklagede sagsbehandlingstiden.

I sin udtalelse af 29. januar 2008 til mig skrev statsforvaltningen at den over for A stærkt havde beklaget sagsbehandlingstiden der skyldtes at sagen beklageligvis havde været forlagt. På grund af tekniske problemer havde det ikke været muligt automatisk at overføre sager om skel og hegnssyn i forbindelse med overgang fra statsamtet til statsforvaltningen. Derfor var sagen heller ikke blevet opfanget i erindringssystemet.

Den 26. februar 2008 bad jeg statsforvaltningen om en supplerende udtalelse. Jeg bad om at få oplyst om sagen om fri proces var identisk med sagen om fritagelse for udgifter ved skelforretning. Desuden bad jeg om at få oplyst hvornår det blev opdaget at den sidstnævnte sag var forlagt, hvad der blev gjort for at finde sagen, hvor den befandt sig da den blev fundet, og hvornår det skete.

Statsforvaltningen oplyste i brev af 14. marts 2008 at de to sager var identiske, og at sagerne var blevet behandlet i forskellige afdelinger. Sagen var fejlagtigt blevet henlagt på arkiv, og den blev behandlet umiddelbart efter den blev fundet.

Ombudsmandens udtalelse

"Ordrede forhold, herunder effektive arbejdsgange, er en forudsætning for at en forvaltningsmyndighed kan behandle sagerne på betryggende måde. Dette

gælder både i forhold til hensynet til at behandle sager inden for en rimelig tid og i andre henseender, f.eks. når der skal tages stilling til anmodninger om aktindsigt. Jeg henviser i den forbindelse til Jens Olsen mfl., Forvaltningsret, 2. udgave (2002), s. 644 ff. Det vil derfor være i strid med god forvaltningsskik hvis sagstilrettelæggelsen ikke lever op til dette.

Fra statsamtet modtog ansøgningen af 6. september 2006, og til statsforvaltningens svar af 29. januar 2008, gik der et år og godt 4 måneder. De eneste ekspeditioner der blev gjort i sagen i den mellemliggende periode i forhold til Dem, var brevet fra den 9. februar 2007 og telefonopringningen den 29. januar 2008.

Sagens overgang fra statsamtet til statsforvaltningen burde have været sket på en sådan måde at sagen blev opfanget i erindringssystemet. Herved kunne det have været undgået at sagen fejlagtigt blev henlagt på arkiv.

Det er uklart hvornår sagen fejlagtigt blev henlagt på arkiv. Statsforvaltningen har heller ikke svaret på mine spørgsmål om hvornår det blev opdaget at sagen var forlagt, og hvad der blev gjort for at finde sagen.

Det fremgår af Deres brev af 10. januar 2007 at der allerede på det tidspunkt var usikkerhed om hvor sagen befandt sig. Statsforvaltningen oplyste imidlertid i brevet af 9. februar 2007 at ansøgningen fortsat var under behandling. Der er ingen oplysninger i sagen om at statsforvaltningen, inden den skrev dette brev, søgte at finde den oprindelige ansøgning, eller at der var kontakt mellem den afdeling i statsforvaltningen som skrev brevet, og den afdeling som havde modtaget ansøgningen. Jeg går derfor ud fra at der ikke blev foretaget sådanne opklarende skridt, og på den baggrund burde statsforvaltningen ikke have udtalt sig om sagens stade. Desuden mener jeg at det var uheldigt at statsforvaltningen i brevet af 9. februar 2007 tog stilling til om statsforvaltningen som kommunal tilsynsmyndighed kunne behandle en klage fra Dem over kommunen. Der var ikke noget i Deres brev af 10. januar 2007 eller i sagen i øvrigt som kunne give anledning til dette. Herudover skete der i statsforvaltningens behandling af sagen en sammenblanding af Deres sag med en anden sag. Jeg henviser til at statsforvaltningen 'til brug for nævnets behandling' af klagen bad kommunen om oplysninger om en bestemt persons

funktionsniveau. Statsforvaltningens sagsbehandling var således på disse punkter både lemfældig og sjuasket.

Jeg mangler også en forklaring på hvorfor Deres rykker ikke blev besvaret. Det kan jo ikke have været fordi sagen ikke blev opfanget i erindringsystemet. Rykkeren var i sig selv en erindring. Den manglende besvarelse kan heller ikke undskyldes med at selve sagen eventuelt var forlagt på det tidspunkt. Statsforvaltningen burde under alle omstændigheder have besvaret rykkeren og oplyst om hvorfor sagen endnu ikke var afgjort. Jeg henviser til Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven (1986), pkt. 208. Det fremgår af denne vejledning at rykkere fra den der er part i sagen, og som er rimeligt begrundet i sagsbehandlingstiden, i almindelighed bør besvares med det samme. Svaret bør oplyse hvad sagen beror på, og så vidt muligt også hvornår myndigheden regner med at afgørelsen kan foreligge. Da jeg må gå ud fra at sagen allerede var forlagt da De rykkede for svar, burde rykkeren også have givet anledning til at sagen blev eftersøgt. Der er ikke oplysninger i sagen om at dette skete, og jeg må derfor gå ud fra at det ikke var tilfældet.

Endelig mener jeg at statsforvaltningens udtalelser til mig var mangelfulde da de ikke gav fyldestgørende svar på hvad der var sket i sagen, og omstændighederne i den forbindelse.

Sammenfattende er det min opfattelse at statsforvaltningens behandling af sagen har været meget kritisabel. Jeg har gjort statsforvaltningen bekendt med min opfattelse. Da De nu har fået den ønskede fritagelse for betaling af udgifter ved en skelforretning, foretager jeg mig ikke mere i sagen.”